

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

NR. 1 MARS 2024 ÅRG. 84

**Biskop Herborg Finnset på vigslingsdagen 28. januar 2024:
I Guds regnbuefolk er det plass til oss- slik vi er.**

FOTO: NIDAROS BISPEDØMMEKONTOR

Mangfold i Den norske kirke

Den norske kirke, vår folkekirke, sier at kirken «har rom for alle og bruk for alle. Verdigrunnlaget som ligger til grunn for kirkens arbeid med likestilling, inkludering og mangfold kan oppsummeres i fem punkt:

1. Alle mennesker er skapt i Guds bilde med samme likeverd og ukrenkelige verdi.
2. Enhver har rett til å definere sin egen identitet, erfare frihet og bruke sine evner, så fremt det ikke fratar andre de samme muligheter.
3. Menneskerettighetene, norsk lov og bærekraftsmålene legges til grunn for arbeidet
4. Noen enkeltpersoner og grupper trenger et særlig vern og positiv diskriminering for å få sine rettigheter ivaretatt og realisert sitt potensiale
5. Likestilling og mangfold krever endring for å oppnå rettferdighet.»

Den 28. januar 2024 ble Alex Ramstad Døsvik vigslet til prest i en fullsatt Nidaros domkirke. Alex er den første åpent ikke-binære personen som er vigslet til prest i vår kirke. Dette viser at Den norske kirke har arbeidet og arbeider med å virkeliggjøre de 5 punktene nevnt ovenfor. For Alex sitt vedkommende, har dette slett ikke vært enkelt og gått av seg selv, hverken på det personlige eller på det kirkepolitiske plan. Som medlem i Nidaros bispedømmeråd og derved medlem av Kirkemøtet, kirkas øverste organ, har han over flere år kjempet for skeives plass i vår kirke. Det er mange som husker da Alex stod opp på Kirkemøtet i 2016 om likekjønnet vielse i Den norske kirke.

Alex sier dette i et intervju: «Jeg håper at mitt valg kan være en døråpner og gjøre at unge og voksne finner veien til kirken selv. Det er ikke viktig hvem som er prest, man at vi har mennesker som følger kallet, og at de ikke blir holdt igjen og forhindret fra å følge kallet.»

Oddbjørn Ingebrigtsen

Redaksjonen ønsker dere alle en velsignet påske og en vår fylt av liv og håp!

FORSIDEN: Nyvigslet prest Alex Ramstad Døsvik flankert av Nidaros biskop Herborg Finnset og biskop emeritus Tor Singås.

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

Huset kan leies til minnesamvær, selskap, kurs og møter. Passer til små og store grupper. Ta kontakt med kirkekontoret tlf. 984 89 470

MULIGHETENES MESSE

Den 23. januar hadde diakon Larisa og menighetsforvalter Eva Mari stand på Mulighetenes messe på Fosen v.g. skole/ Bjugn kulturhus. Vi fikk masse flotte samtaler med både unge og voksne om jobb i kirken. Vi gleder oss allerede til neste gang!

BLOMSTERDAG

Blomsterdag på Storfosna er 25. mai. Da kommer Ystgård Gartneri på besøk.

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet
Bankgiro: 4290 05 08594
Utgiversted: 7129 Brekstad
Grafisk formgivning og trykk:
 Fosen Trykkeri as

Redaksjon: Oddbjørn Ingebrigtsen (ansv. red.), Anne-Mari Kristensen, Marit Eide Dahl og Mette Buvarp Dypveit.

AV INNHOLDET:

Sjømannskirka 10 år.....	4
Vår nye menighetspedagog	6
Minneord Bernt Gjelvold	8
Minneord Åse Grande	9
Konfirmanter 2024.....	11
Alex Ramstad Døsvik vigslet til prest.....	16
Min salmefavoritt.....	27
Diakonen deler.....	28

Hjertelig takk

Storfosna Blomsterfond takker for gaver ved begravelser til:

Anne-Marie Halsen

Signy Lovise Grøntvedt

Johan Martin Reksten

Jenny Irene Halsen

Sjømannskirka 10 år

Mars 2024 er det 10 år siden sjømannskirka ble startet opp i Ørland menighet. Etter at kirkekontoret fikk tilholdssted på Libra kjøpesenter opplevde man at stadig flere mennesker søkte innom kirkekontoret for å si hei, ta en prat og en kaffe. Det som startet som en drøm og visjon, hos daværende kirkeverge Hanna Sødal og sokneprest Ola Garli, vokste fort til et flott møtested med rom for både gode samtaler, musikkglede, interessante foredrag og et stort fellesskap i vår flotte menighet.

Etter en myk start våren 2014 ble sjømannskirka raskt til et godt sted å samles. Allerede første året kom det ofte mer enn 40 stykker på hver samling. Ved å sette opp plakater i trappa opp til kirkekontoret var det mange som fikk øynene opp for tilbudet om vaffel og kaffe.

Det ble også raskt et godt samlingspunkt for menn, særlig kanskje eldre sjøfolk, for å få komme ut av huset og møtes. Jeg har opp gjennom årene fått høre mange kvinnelige partnere som har uttrykt sin glede over at deres ektefeller har funnet sjømannskirka.

Sjømannskirke-konseptet er godt kjent for de som har jobbet på sjøen, eller i utenlandstjeneste, men også av alle de som har besøkt en sjømannskirke opp gjennom årene. Sjømannskirka er for alle, og ikke bare sjøfolk, og har i løpet av disse årene, også her lokalt, blitt et godt samlingssted for både menn og kvinner.

10 års-jubileet skal selvsagt feires i god sjømannskirke-stil med kaffe, vaffler, allsang og musikk, samt gode samtaler rundt bordene. Det ryktes at det også blir kake denne gangen. Siden været fortsatt er litt uforutsigbart i mars så blir 10 års-feiring avholdt torsdag 25. april.

Jeg gleder meg til både feiringen i april, men også til alle de andre treffene vi har gjennom året i sjømannskirka, og jeg håper at nettopp du tar turen innom for en kopp kaffe/te/vann, en vaffel og en hyggelig prat på sjømannskirka.

DATOER 2024 (torsdager):

21. mars • 25. april • 30. mai • 27. juni
29. august • 26. september • 31. oktober
28. november

Hjerteklem fra Diakon Larisa

Fasteaksjonen 2024 – tirsdag 19. mars

HÅP I EN DRÅPE VANN

Ørland menighet deltar årlig i Kirken Nødhjelps fasteaksjon. Konfirmanter, foreldre og andre frivillige bøssebærere fordeles på ulike roder. Hvis du ikke får besøk på døra, kan du gi din gave til **vipps 2426** eller **kontonr. 1594 22 87493**.

Nesten 800 millioner mennesker lever uten tilgang til rent vann i verden i dag. I fasteaksjonen samler vi inn penger til dette livsviktige arbeidet, med særlig fokus på tilgang til rent vann og de enorme ringvirkningene dette har for et menneske. Les hvilken betydning dette fikk for Ali:

Vannet som fikk musikkdrømmen til å spire

Ali Bou (26) trengte å tjene penger slik at han kunne ta en master i musikk, men det var ikke nok strøjobber etter finanskrisen. Da vannet kom til landsbyen, satset han alt på drivhus. Nå er han ferdigutdannet musiker og forsyner hele området med grønnsaker.

– Bli med inn, så kan dere se selv, smiler 26 år gamle Ali Bou. Han er Deir El Ghazals store grønnsaksbonde. Enorme tomater og knasende god paprika har blitt hans varemerke.

Alis drøm var å utdanne seg innen musikk, men det er kostbart. For å få det til trenger han en inntekt som kan få han gjennom masteren.

Uten vann i 40 år

Ali bor i Libanon. Landsbyen han bor i, hadde ikke hatt vann på 40 år før Kirkens Nødhjelp kom på banen med en vanntank som rommer 800.000 liter vann og reparerte brønnen. Med vannet kom også ideen om å dyrke grønnsaker som en biinntekt.

Nå, tre år senere, er vi her og inviteres inn i drivhuset, hvor han forteller ivrig om drypp-irrigasjon, smarte løsninger og vann.

Umulig uten vann

Det hele begynte som en hobby for å få råd til studier, men vann fra Kirkens Nødhjelp gjorde det også til levebrød for familien hans. Selv om grønnsakene først og fremst skulle sikre ham en master, vil han fortsette å være bonde.

– Jeg har nå fått min master, jeg underviser på skolen i musikk, og jeg har også privattimer i både fløyte og piano, men liker så godt å være bonde også. Alt det dere ser nå, er på grunn av vannet, smiler han før han inviterer oss inn til en minikonsert i stua mens han byr på juice fra fruktreet i hagen.

Av Anette Torjusen. Foto: Håvard Bjelland

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

Monika Huttova er vår nye menighetspedagog

Menighetspedagog Tina Rødde Paulsen har fått innvilget permisjon i ett år fra stillingen. Det er alltid knyttet både usikkerhet og spenning til om når en vikar kan komme på plass. Denne gangen gikk det helt greit i og med at Monika var klar til å gå inn i vikariatet fra 1. februar i år. Jeg møtte henne på kontoret på Møtepunktet.

De dro til Norge

Monika og mannen Igor er begge fra Slovakia. De er to av mange tusen som har kommet til Norge for å finne arbeid her. Monika forteller at for Igor var Norge et land med langt flere muligheter enn hjemlandet for 20 år siden. Det er nå 16 år siden de kom til Støren og fikk arbeid på bedriften Norsk Kylling A/S. Etter hvert etablerte bedriften seg på Orkanger og Monika og Igor flyttet med til Fannrem. Nå har de altså flyttet til Ørland kommune, nærmere bestemt til Vallersund.

Menighetspedagog

Monika er utdannet lærer fra universitetet i Nitra og har i 8 år undervist på flere trinn i grunnskolen i Slovakia. For noen år siden fikk Monika kontakt med Daniela, nå vår sokneprest, som også er fra Slovakia. For et par år siden startet Monika på deltidsstudium for å utdanne seg til menighetspedagog i den Den norske kirke, et studium som hun nå har fullført. Hun har allerede deltatt i flere aktiviteter sammen med barna og hun ser

med forventning fram til å arbeide med aldersgruppene fra 0 til 15 år. Hun sier at hun allerede trives godt i trosopplæringsarbeidet. I tillegg til trosopplæringsarbeidet i Ørland menighet, jobber Monika også som klokker og diakoniarbeider i kirkene i Bjugn menighet.

Slovakia

Monika er oppvokst i nærheten av byen Topoľčany, som er en by og et distrikt vest i Slovakia. Byen er ifølge Wikipedia kjent for sin møbelindustri og har omkring 30 000 innbyggere. For oss nordmenn, er det naturlig å spørre om Bjørnstjerne Bjørnson er kjent for skolelever i Slovakia. Her kan Monika fortelle at

elevene i Slovakia får lære om den norske dikterens innsats for landet deres. Det er det nok ikke mange elever i den norske grunnskolen som har kunnskap om.

Slovakia er ung nasjon. Landet fikk ikke sin selvstendighet før i 1993. Bjørnson kjempet for de små nasjoners rett til selvstendighet. Han var spesielt engasjert for Slovakia sin sak. Bjørnson døde i 1910. I årene rundt århundreskifte ble Bjørnsons røst hørt i hele Europa. I årene før sin død kjempet Bjørnson iherdig for Slovakia som egen nasjon med sitt eget språk. Det er flere plasser og gater som er oppkalt

etter Bjørnson i Slovakia. Så sent som i 2010 ble det avduket en byste av Bjørnson på Bratislava Slott.

Monika og oss

Monikas første møte med norske kvinner og menn var en lang kø foran en kiosk på flyplassen i Oslo. Her sto kundene etter hverandre tålmodig og rolig i en lang kø uten tegn på utålmodighet og mas om større fart på ekspederingen! Dette var uvant. Dette lovet godt! Monika sier at vi lever godt opp til førsteinntrykket!

Oddbjørn Ingebrigtsen

Snekkerlaget lukket HMS-avviket

Kirkeutvalget på Storfosna med tilhørende nettverk fikk i fjor høst tips om at det forelå et HMS-avvik vedrørende det øverste golvet oppe i klokketårnet. Befaring med tomme-stokk ble foretatt med en 3-manns kommisjon, som kjapt kom til samme konklusjon: Her var det åpenbart behov for nytt golv!

4 m² golvflate kullkastet ingen budsjetter selv på tampen av året, så det gikk radig å få grønt lys for prosjektet. Kirketjeneren meldte inn ønsket størrelse på lukeåpningen i golvet, og snekkerlaget med Jon Ludvik Moen i spissen ordnet resten.

Under arbeidets gang kom laget over en liten åpning mellom tårnvinduet og mønet utenfor. Her hadde bevingede gjester funnet plass til både reir og oppholdsrom, men ikke ryddet opp etter seg ved utflytting. Da var det greit å få lånt en kraftig industristøvsuger. Ingen dugnad uten dugnadscaffé, og den sørget Karl Johan Dahl for. Alle var skjønt enige om at det hadde vært en OK dugnad.

Til våren har vi avtalt skifting av døra i sakristiet på sydsiden av kirken. Det blir tatt godt vare på kirka vår på Storfosna.

Bernt Gjelvold – minneord

Bernt Gjelvold, mangeårig organist i Ørland menighet, var født den 13.4.1949 og døde 29.11.2023. Han ble begravet fra Ørland kirke 8. desember 2023. Minneordene i kirken var skrevet av Bernts familie. De er gjengitt nedenfor. Ørland menighet takker Bernt for hans omfattende innsats for og i menigheten gjennom mange, mange år! I stor takknemlighet lyser vi fred over Bernt sitt minne!

MINNEORD

Bernt ble født til foreldre Johan og Magnhild Gjelvold som yngste barn i søskenflokket på 3. Det er bare Helga som lever fortsatt. Han vokste opp i trygge omgivelser på Opphaug på Ørlandet. Der gikk Bernt på grunnskolen som var rett over veien.

Det var mye aktivitet både gårdsarbeid og idrett, til alle årstider. Spesielt fotball, stavsprang, ski og han konkurrerte også på skøyter.

Interessen for idrett medførte å følge nøye med på nasjonal vinteridrett og notere rundetider fra radio.

Da det kom tid for å velge studie valgte Bernt Trondheim Katedralskole, før studie på Universitetet. Som fag valgte han musikk og sosiologi, grunnfag i matematikk.

Det var også Pedagogisk Seminar og han tok lavere grad organistutdanning på Konservatoriet.

Musikk ble tidlig en av hans største interesser. Han fikk sansen for popmusikk på 60- tallet (The Kinks var favorittbandet) og Bernt selv spilte i band siden tenårene.

Sang og musikk hadde en stor rolle, både i jobb og private sammenhenger.

Da Bernt var ferdig med studiene, bodde han fortsatt i Trondheim. Der jobbet han i fire år som lærer ved høyskolen Dronning Mauds Minne.

I Trondheim hadde Bernt barne- og gospel i Vår Frue Kirke, gjennom KFUK/KFUM.

Han traff Hild og de giftet seg i 1973 og i 1979 kom Stian til verden og familien flyttet til Ørlandet.

I 1984 flyttet familien inn i selvbygd hus i Røstadhaugan, hvor Bernt bodde livet ut. På Ørlandet jobbet han som organist i Ørland menighet, men det var ikke bare jobb, Bernt gjorde ekstra innsats på flere forskjellige aktiviteter, ofte også på frivillig basis.

Samtidig jobbet han som kulturskolelærer og kordirigent. Musikk var både jobb og hobby. Bernt var veldig flink arrangør, komponist og dirigent.

Lokalhistorie, med torvskjæring, innsamling av gamle noter og samling av lokale dialektuttrykk var hans neste interesser samt med landbruk, økologisk hagebruk og selv-forsyning.

Bernt var politisk engasjert, som avisdebattant og vara i kommunestyret.

Sosialt engasjement med blikk for vanskeligstilte og det å bidra til humanitært arbeid og miljøbevegelsen var viktig for ham.

Bernt var aktiv i flere organisasjoner som Studentsangforeningen og var æresmedlem i ukekoret Pirum, med lang og trofast tjeneste som arrangør.

Vi må også nevne Ørland sangforening, der var han dirigent og arrangør.

Bernt bidro mye med musikk til Ørland Teaterlag.

Han var formann i Det Norske Orgelselskap og opprettet nasjonal pipebank på Austrått gård og fungerte som orgelkonsulent og konservator. Bernt sørget for at alle kapeller i Ørland fikk pipeorgler.

Bernt var aktivt medlem i Yrjar Heimbygds-lag.

Familien og venner spilte en veldig viktig rolle i hans liv, og Bernt satte veldig pris på alle han kjente og hadde omgang med. Helseproblemer kom tidlig i 90-tallet med påfølgende utfordringer i årene som fulgte.

De siste tre årene kunne han ikke lenger være så aktiv. Kommunale tjenester og gode naboer var da til stor hjelp.

Bernt var innlagt på sykehjemmet for tre uker siden etter et sykehusopphold. Han hadde mye ubehag den siste tiden og han hadde selv sagt at han var klar for å gå bort. Han sovnet stille inn den 29. november.

Det er vanskelig å si alt bare med få ord, men hvis vi prøver å karakterisere Bernt kan vi si at det var en god blanding av pågangsmot og pessimisme. Håpefull for enkeltmennesket, men oppgitt over menneskeheten. Selv om han kunne gå dypt inn i det seriøse, var han energisk, engasjert, sprudlende og morsom.

Det er mange som kommer til å savne ham!

Åse Grande – en trofast medarbeider in memoriam

Fredag 5.januar 2024 var det urnebegravelse for Åse Grande i Ørland kirke. Oppmøte i kirken vitnet om at det var mange som ville ære Åse den dagen. Åse var født den 6.8.1935 og døde 17.12. 2023.

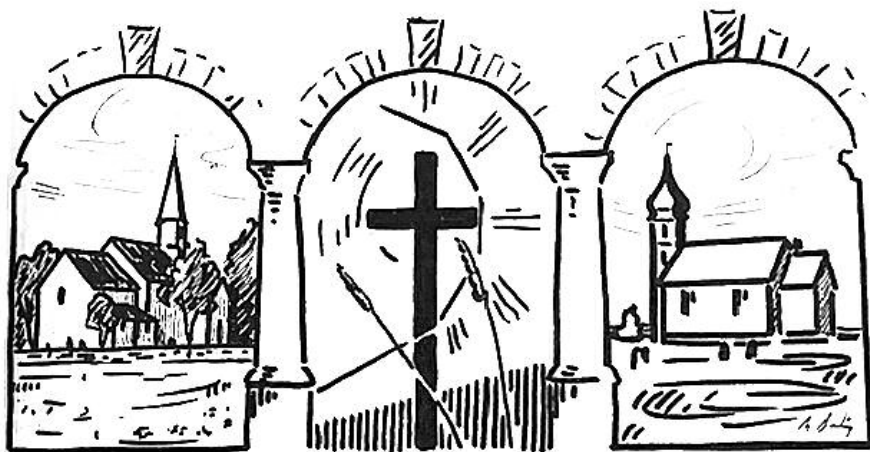
Åses liv var helt fra tidlig ungdom av preget av arbeidsinnsats og arbeidsglede. Som de aller fleste ungdommer etter krigen, måtte også Åse også tidlig ut i arbeidslivet. Underveis var hun elev ved Fredly folkehøgskole. Det var også her hun, etter utdanning som leder på storkjøkken, fikk sin mangeårige arbeidsdag som husmor. Det er hundrevis, om ikke tusenvis av Fredlyelever som med glede husker Åses omsorg og veiledning for livet fra Fredly. Åse var sterkt knyttet til denne skolen og deltok årvisst på arrange-

menter der i tiden etter at hun flyttet tilbake til Ørland.

Her i Ørland menighet var hun med i menighets-

råd og mange aktiviteter. Åse var fast leverandør til utlodninger med både bakst og håndarbeid. Hun var blant annet viden kjent for sine eminente lefser. På menighetens årlige julemesse var hun et fast innslag med salg av lefser og annen bakst. Det var hun også så sent som på julemessa 2023 som ble arrangert 2. desember 2023. Åse var i sannhet en trofast medarbeider i Ørland menighet! I takknemlighet lyser vi fred over Åse Grandes minne!

ØRLAND KRÅKVAG STORFOSNA

Nr. 1.-3.

Jan - mars 1974.

34. årg.

Søndagsskolegruppa på Yrkesskolen

Sist høst ble det startet søndagsskolegruppa på Yrkesskolen. Vi vil rette en takk til Yrkesskolens ledelse som stiller lokaler til disposisjon.

Samværerne har man lagt til samme søndag og klokkeslett som søndagsskolegruppa på Misjonshuset – annenhver søndag kl. 10.00.

Den nye søndagsskolegruppa er en utvidelse av det øvrige søndagsskolearbeidet på Brekstad. Det er ment å være et tilbud til barna som bor på Hovde og ellers i nærheten av Yrkesskolen. Disse barna har man tidligere hatt vanskelig for å nå med søndagsskolearbeidet. Avstanden fra Hovde og omegn til Misjonshuset er i lengste laget – særlig da for de minste barna.

Barnas oppslutning viser at det er et behov også for det nye tiltaket innen søndagsskolen. Men man håper likevel at enda flere barn vil komme for å høre om Jesus.

Dere som er foreldre: Vær med og gjør søndagsskolen kjent for andre, hjelp barna til å møte fram, og ikke minst – be for dette nye tiltaket!

For ledelsen – Olaug Sæverud

Konfirmanter 2024

STORFOSNA KIRKE

Søndag 28. april kl. 10.30

Nathaniel Timothy Michael
Tindvik Owen

ØRLAND KIRKE

Lørdag 4. mai kl. 10.30

Mads Angell-Jacobsen
Brage Fredagsvik-Rørvik
Emma Jeanette Krogh Nilsen
Lukas Ledal-Bones
Preben Sand Holmen
Leander Singstad Hovde
Telea Thunes Oksvold

Lørdag 4. mai kl. 13.00

Espen Bergseth Larsen
Maiken Dahl
Sigurd Dahl-Olsen
Oskar Marius Døsvik
Elise Eide Nordheim
Sigve Gjul
Emil Klungvik Rolid
Tuva Liland
Ida Nysæter-Bakken
Elisabeth Chantel Skogstad

ØRLAND KIRKE

Søndag 5. mai kl. 11.00

Viktoria Grande
Andrine Sofie Pedersen Skaret
Sofie Sakariassen Sundet
Malin Bakken

Torsdag 9. mai kl. 11.00

Linus Zakarias Bostad Karlsen
Mathilde Skaret

Lørdag 11. mai kl. 11.00

Leon Hoff
Albert Enrico Rian
Fredrik Stormyr Stabell
Magnus Tøfte Engum
Sindre Vik Strand
Ailo Rode Schanche
Kim Even Melum

Søndag 12. mai kl. 11.00

Magnus Jenssen
Nathalie Nordvik

*Vi gratulerer alle
våre konfirmanter!*

Behov for lagringsplass midt i Brekstad sentrum?

Større og mindre lagerrom til leie i Møtepunktet, Meieriveien 9.

Kontakt:

kirkekontor@orland.kommune.no
Mob 938 80 613

Møtepunktet
- et sted å være

NYTT FRA MENIGHETS RÅDET

Menighetsrådet er i full gang med sitt arbeid og planlegger årsmøte for 2023, som avholdes i Ørland kirke 17. mars rett etter gudstjeneste. Representanter til ulike utvalg i menigheten er på plass. De har startet sitt arbeid, i diakoniutvalg, tros-

opplæringsutvalg, offerutvalg mm. I desember var det, som alltid, Lysmesse på Storfosna. Hit dro en del konfirmanter og ansatte. Vi ble som alltid godt mottatt av Storfosna og Kråkvåg kirkeutvalg.

Møtepunktet
-et sted å være

Bli fast giver!

Kontonr faste givere 4290.52.04097

Ønsker du å gi en enkeltgave,
bruk kontonr. 4290.16.38734
eller Vipps 112103

Lillian Drilen Aune kjører som vanlig rundt med blomsterhilsen til alle som fyller rund dag og som bor i menigheten.

Samtidig som hun tar en prat med jubilanten, kan hun finne på å synge bursdagsangen.

I tillegg arrangerer hun formiddagskaffe på Treffpunkt Uthaug. Hit kommer det en god del mennesker for å treffes over en kopp kaffe og deilige vaffer.

Datoer for formiddagskaffe:
12. april, 3. mai og 14. juni

Dette er også en del av det diakonale arbeidet som blir gjort i menigheten.

Besøk hos Storfosna og Kråkvåg kirkeutvalg

Den 7 februar var en delegasjon fra menighetsrådet på besøk til Storfosna og Kråkvåg kirkeutvalg.

Vi ble vel mottatt og ble servert deilig «karbis» Her ble alt fra gudstjeneste,

fasteaksjon den 19. mars, årets 50 års konfirmanter til varme i kirka og orgel tatt opp. Selv om besøket ble noe kort, var det veldig givende og nyttig.

Et arbeidsomt og flott kirkeutvalg som holder «stø kurs»

Hyggelkveld med foredrag på Møtepunktet

Den 20 mars kommer Oddbjørn Ingebrigtsen på besøk til Møtepunktet. Han skal holde sitt foredrag om Odd Nansen. «Humanist med nestekjærligheten i sentrum.»

Bispevisitas i Ørland og Bjugn 26. november til søndag 1. desember

Sist i november får Ørland og Bjugn besøk av biskop Herborg Finnset.

Det er satt ned en planleggingsgruppe bestående av medlemmer fra begge rådene i tillegg til prost Steinar Lervik. Gruppen starter sitt planleggingsarbeid allerede i mars.

«Hvert blad som tiden vender»

HISTORISKE LINJER

Tørvdammen, tørvstakkan og tørvsvala

Overskrifta denne gangen blir sannsynligvis møtt med stille undring fra Menighetsbladets unge leserskare, men med gjennkjennende nikk og smil fra den eldre garde. Tørva som vi sier, eller brenntorva som vel er den offisielle betegnelsen, er et godt eksempel på hvor fort en dagligdags livsnødvendighet forsvinner fra de tusen hjem i løpet av relativt kort tid. Fra å ligge i torvkassen på alle kjøkken til å havne i utstillingsmonteren hos Yrjar heimbygdslag på Austrått.

Vakkert og velbrukt handtverk. Spadene er laget av treverk med skoning av jern. Den minste er kastespaden (kastar 'n) og den største er stikkspaden (stekkar 'n). Foto: Yrjar heimbygdslag

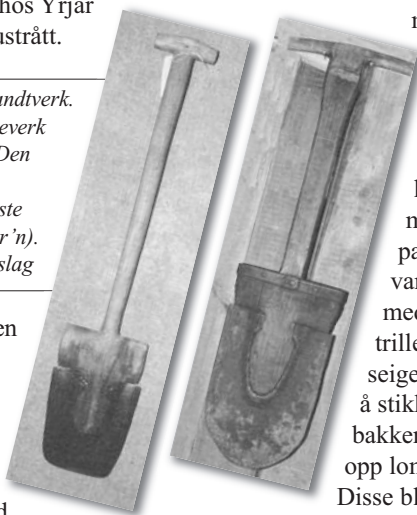
Jeg begynte på skolen på Storfosna i 1961. Rett nord for skolen ligger et ca 1.000 daa stort sammenhengende myrområde. Det var i sin tid øyas energilager. Årvisst måtte det mobiliseres mye muskelenergi i form av torvskjæring, rauking, stakking og heimkjøring før vinterbrennet var godt tørket og vel plassert i tørvsvala og sluttligen i torvkassen på stua. Fra skolegården så vi mange av de runde torvstakkene som sto som lutende troll oppover Gårdsmyran. Noen av dem hadde fått et lag med grasdekke som

vaiet fint i nordavinden. Dette satte fantasien i sving hos oss ungene når høstmørket og skodda kom.

Nå for tida sies det at veden varmer flere ganger før den havner i ovnen. Det samme kan en med trygghet si om torva også. Så snart våronna var i boks, var det å gjøre klart for torvskjæringa. Jeg husker torvspadene fikk en runde på slipesteinen for å kvesse kantene på jernskoningen. Det var manuell drift på den slipesteinen og det ble mange runder med sveiva før farfar var fornøyd med kvessinga.

Fra husmannstida var det utlagt torvparceller oppi Gårdsmyran. Skålvika hadde sin parsell ned mot Melskaret. Det var tungt arbeid i tørvdammen med stikkspaden, kastespaden og trillebåra eller bårstonga. De seigeste av karene fikk jobben med å stikke og kaste opp lompen. På bakkenivå tok andre over og delte opp lompen i høvelig tørvstørrelse. Disse ble så trillet med trillebåra eller båret på bårstonga utover de tørre rabbene hvor de ble lagt eller satt til tork.

Heimfolket kom på besøk med kaffe, mat og drikke til onnagjengen. Da gikk praten lett og gode historier ble friskt opp. Jeg husker de fortalte om et båtlag fra Garten som var på torvskjæring oppi Gårdsmyran. De hadde med seg suppe eller var det grøt i et spann. Under måltidet landet det en stor

myhank oppi suppa. Gartingen prøvde å blåse den bort, men myhanken klønte seg fast. Nevene var for svarte til å rote nedi suppa, så han sa: «Ja, ja, huk dæ ne da!» Så forsvant både suppa og myhanken ned med neste skeia.

Det er sagt mye heftig om nordavinden, men han tørker godt – det skal han ha! Så fort torva tørket og stønet til, ble de rauka sammen i grupper på 4 og 4 og fikk ei hver på toppen. Da berget de bedre når det kom ei regnskur utover sommeren og tørket fortere opp etterpå. Etter hvert som de var tørre nok, ble de lagt i torvstakken eller inn i torvbua i påvente av heimkjøring.

Stackinga av torva måtte gjøres med omhu, slik at regnvannet rant av torvstakken og ikke nedi stakken. Blaut torv var det siste de ønsket seg når landvinden plystret iskald rundt husnovene.

Så kom heimkjøringa av torva, og der kom vi ungene på banen i fullt monn. Da var det greitt med mange små og kjappe hender! Høydepunktet for oss var heimturen fra torvmyran, der vi tronet på toppen av torvlasset. Blakken var spent foran rullen, som hadde egne torvkarmer. Disse hadde mindre åpning enn høykarmene. Det ble lastet skikkelig opp og vi syntes det svaiet tilgangs, spesielt på den ujevne «veien» over myran.

Roen senket seg over huslyden når siste torvlasset var vel plassert i torvsvala. Det var et luftig tilbygg til tømmerstua. Her fikk torva litt trekk og kunne ettertørkes under tak hvis det trengtes. Eldre folk i Vallersund fortalte om «blautsommar'n» i 1920. Da fikk de ikke tørket torva

på vanlig måte og måtte ettertørke under stabburet og på andre egnede plasser. Jeg har lest en plass at årsforbruket lå på ca 2.000 torver, så det var store volum. I tillegg til brenntorva ble det også brukt torvhakk til strø i bås og binger i fjøset.

Hva var det som gjorde at torva forsvant ut fra stall og stue? Strømmen kom til Storfosna sommeren 1958. Med den kom de elektriske ovnene som leverte ren varme ved å trykke på en knapp. I tillegg kom parafinkaminene, som også leverte varme på en enkel måte. Og så ble husene etter hvert vindtettet både innvendig og utvendig og bedre isolert. Torvspadene ble satt bort og tungarbeidet erstattet med kjøpte varer og tjenester.

Torvdammene grodde igjen og står nå som glemte kulturminner i utmarka. Den siste torvbua har snart gått ned i knestående. Og myrene skal ikke røres av klimaårsaker. Historien vender sine blader, og det går stadig raskere. All honnør til Yrjar heimbygdslag og alle andre som bidrar til å dokumentere utviklingens gang for ettertidens generasjoner.

Bernt Jørgen Stranden

Torvstakking med hele familien i full sving. Vi ser både trillebåra med karm og flakabåra. Foto: Den lille bonden, Roar Vingelsgaard.

Alex Ramstad Døsvik vigslet til prest i Den norske kirke

Alex er født og oppvokst på gård i Døsvika i Ørland kommune. Det betyr at hen gjennom hele oppveksten har tilhørt vår menighet. Her ble hen konfirmert i Ørland kirke i 2009. Alex sin vei fra ungdomsår og til nå har ikke vært enkel. Men etter hvert falt brikkene på plass i livets puslespill.

På kirkemøtet i 2016 står Alex fram og sier: *Jeg er trans. Jeg er skapt i Guds bilde, og Gud er stolt over skaperverket sitt.* Kampen denne aprildagen handlet om at folk av samme kjønn skal få gifte seg i kirka. Høgmessen søndag 28. januar 2024 i en fullsatt Nidaros domkirke, ble en historisk begivenhet.

Håndspåleggelsen. Foto: Britt Eli Døsvik

Biskop og Alex på vei ut av Domen.
Foto: Britt Eli Døsvik.

Her ble Alex, som den første åpent ikke-binære person, vigslet til prest i vår kirke. Nidaros biskop Herborg Finnset stod for vigslingen med en rekke prester og andre kirkelig tilsatte ved sin side. Spesielt er det på sin plass å nevne Tor Singsås, tidligere biskop i Nidaros, i denne sammenheng. Det var Singsås som oppmuntret Alex til å virkeliggjøre kallet om å bli prest.

Etter vigslingsgudstjenesten var det kirkekaffe i en etter hvert full Øysteinsal i Erkebispegården. Her vanket det gratulasjoner, gaver og hilsener til Alex, som allerede har startet sin tjeneste i Sverresborg menighet.

ANDAKT

Preken på vigslingsgudstjeneste i Nidarosdomen 28.01.2024

Det er Såmannssøndag, og vi har hørt Jesus fortelle en lignelse om en mann som sår og ikke skjønner hvordan det han sår blir til grøde. Når han skal fortelle videre om Guds rike bruker han sennepsfrøet, et bittelite frø som brer seg. Det er spennende med to korte lignelser som går så veldig inn i og utvider hverandre.

Hendelsen hvor Jesus kommer med disse lignelsene er at de sitter nede ved sjøen og at Jesus underviser dem som er kommet for å høre på han. For å forklare dem hvordan ting er så er han veldig opptatt av bildebruk og disse to små lignelsene kommer i en rekke av andre.

Disse to handler om Guds rike, om hvordan det vi sår blir til grøde.

Det vokser seg større og blir godt. Måten vi formidler Guds rike på handler om Ordet. Ordet, eller budskapet kommer til folket gjennom denne lignelsen.

Etter Jesus har fortalt sine lignelser til folket, henvender han seg til disiplene. Til de forteller han alt. Også kanskje en dypere tolkning og forståelse av de ligningene han har delt med folket. Og jeg kan jo kanskje nesten bli litt sjalu på at vi ikke får lignelsene like godt forklart som dem, men samtidig er jeg veldig glad for at vi har fått lignelsene og kan se bildene i dem tydelig for oss.

For hva er det egentlig vi får se i disse lignelsene? Som oppvokst på en gård vet

Vigslings-preken. Foto: Britt Eli Døsvik.

jeg jo ganske godt hva som skjer med såkornet når det sås og prosessen frem til det høstes, så på en måte virker det rart når Jesus sier at bonden ikke vet hva som gjør at kornet vokser. Men selv om jeg vet hvordan et vanlig såkorn vokser, så er det mange ting jeg ikke forstår hvordan vokser frem, og da er det fint med disse lignelsene som bilder på det. Jeg er så glad for at jeg kan strø noen korn og noen frø. Dette er bilder som vi kan overføre til mange aspekter. Vi kan tolke dem helt bokstavelig, at det vi sår i jorden vokser seg større om det blir pleid med. Og vi kan se på det på andre måter.

Jeg liker ideen om at vi kan så noe i hverandre. Vi kan så gode tanker, respekt, kjærlighet, fellesskap og håp. Når vi sår noe i familien vår eller gode venner, så får

vi kanskje se at det vi har sådd får spire og gro, og kanskje kan vi pleie det og nære det mens det vokser seg fram som sennepsplanten. Når det ikke er noen av de aller nærmeste vi sår hos, så er det ikke sikker vi får med oss utviklingen, men likevel kan frøet vi planter i noen vokse seg større og større. Det er jo ikke alltid vi er de som sår de gode frøene, men da kan vi være med på å vanne det underveis, og nære de gode tingene i andre. Vi trenger ikke å se hvor stort frøet har vokst seg til slutt, men det ligger noe veldig verdifullt i at en får være med på å nære det, tenker jeg.

Det Jesus spredte i sine lignelser var Ordet. Akkurat som små frø eller som såkorn. Og akkurat på samme måte som jeg blir glad for at noe jeg sår kan gi noen næring, ligger næringen Jesus sprer i Ordet. Ordet om Gud, Ordet om kjærlighet, Ordet vi finner i evangeliet. Når Ordet sprer seg og vokser i verden slik som sennepsfrøet, da sprer også Guds rike seg på jorda.

Kirka som holder fram denne virkeligheten av Guds rike, består alltid av alle slags folk samlet rundt ord og sakrament. Det finnes ingen sannere, mer åndelig eller renere kirke enn den som er her i dag og som man finner i alle kirker hver søndag. Med alle varianter av vane-kristne og vinglere, ortodokse og svermere, dåpsfolk og tilfeldige innomslengere, de som kommer en gang i skuddåret og benkeslitere, ordløse og høylytte, helgener og hyklere. Det er oss. Vi er dem. Vi er Guds rike. Og når Ordet spres så gir det oss næring og vekst.

Dikteren Tor Jonsson har et dikt om Ordet som jeg vil avslutte denne prekenen med:

*Stolt mor Britt Eli Døsvik taler.
Foto: Nidaros bispedømmekontor.*

ORDET

Kva hjelp det å syngje
som elv i det aude
Kva hjelp det å kyngje
med klokker for daude?

Kva hjelp det å skapa
all venleik i verda,
når Ordet lyt tapa
for svolten og sverda?

Slik undrast og spør vi
i modlause stunder.
Men hugse det bør vi:
Eit ord er eit under.

Dei gløymest dei gjæve,
og alt det dei gjorde.
Men livet er æve.
Og evig er Ordet.

**Ære være Faderen og Sønnen og Den
Hellige Ånd som var og er og
blir én sann Gud fra evighet og til
evighet. Amen.**

Alex Ramstad Døsvik

NYTT PERSONELL

På kirkekontoret har vi gleden av å ønske en ny medarbeider velkommen – Carola Forsthöfel. Hun er vikar for Irja Helen Hammern Døsvik i sekretærstillingen. Det betyr at vi nå har fylt opp alle vakanser vi har hatt i den senere tiden. Det er vi veldig glade for. Carola vil blant annet ha mye av kommunikasjonen med dere som melder til dáp eller vigsel. Ta vel imot Carola!

NYE TAKSTER

Med jevne mellomrom blir det tatt en vurdering av takster og reglement i Ørland kirkelige fellesråd. For gravferdsetaten kan vi melde om noen endringer fra 2024. Festeavgiften er gått opp til kr 300,- per år. Det blir fra i år fakturert for hvert femte år. Det betyr at de som får faktura for festeavgift nå, får en faktura på kr 1500,- per grav. Samme pris gjelder for å ta av grav til senere bruk ved siden av en eksisterende grav. For urnegraver, er det kr 200,- per år. For utenbygds gravferd, det vil si om noen som ikke bor i vår kommune ønsker å bli gravlagt her, vil det komme på en avgift på kr 5000,-. For urner ved utenbygds grav, er det kr 3000,-. For å benytte minnelund, er det ingen endring i pris. Det er fortsatt kr 10.000,- for egne innbyggere, mens det er kr 15.000,- for utenbygds innbyggere. Både prisene for minnelund og for de som ikke bor i kommunen, er engangssummer. For øvrige detaljer, viser vi til hjemmesiden vår kirken.no/orland. Under gravferd finnes hele prisplakaten vår.

Kirkevergen

MØTEPUNKTET – et sted å være

Etter valg av nytt menighetsråd, har arbeidsutvalget for Møtepunktet fått nytt medlem. Ny i gruppa er Britt Eli Døsvik. Fra før sitter Oddbjørn Ingebrigtsen, Snorre Gilde, Arnfinn Brasø, Stefan Strbkova, Svein Sagfjæra og Eva Mari Bratland.

Arbeidsutvalget jobber med å få satt i gang ferdigstilling av brannsikring.

I tillegg planlegges det nytt kjøkken. I den forbindelse fikk vi en del inventar fra det gamle «Nordbohuset» på Opphaug. Dette ble hentet på dugnad av soldater og lagret i en av bodene.

Tidligere har vi fått stoler og oppvaskmaskin fra Fagerenget bedehus. Dette er også hentet på dugnad.

Vi har nå ferdige minilagre for utleie i kjeller. Noen er allerede utleid, men har 3 lagre ledig å ca 15 m² Om du trenger eller vet noen som trenger lagerplass, ta kontakt med oss på mob 938 80 613

FLERE FRIVILLIGE

Ørland menighet ønsker flere frivillige som kan bidra til små og store oppgaver slik at vi bedre kan gjennomføre aktiviteter for alle aldersgrupper. Dette kan være alt fra kakebaking, servering, vaffelsteking, kjøring, kirkevert til mange andre oppgaver. Du velger selv oppgaver og hvor mye tid du kan bidra med. Ta kontakt med oss på mob 938 80 613.

SMS-VARSLING

Kirkekontoret tilbyr sms-varslings ukentlig om «Hva skjer i kirka vår». Her får du info om når og hvor det er gudstjenester til helgen i Ørland kommune. Her informeres også om andre ting som skal skje, for eksempel sjømannskirke, formiddagskaffe mm. Bare ta kontakt med oss på mob 938 80 613.

Håpet om fred

Krigen i Ukraina endret alt. Europa er i krig. I skrivende stund er det to år siden Ukraina ble angrepet av Russland, men krigen har vært lengre enn det. Siden Russland sin annektering av Krim-halvøya i 2014 har det vært feltprester blant de stridende soldatene.

I det ukrainske forsvaret er det feltprester fra ulike trosretninger. Og feltpresten er langs den milelange fronten mellom vest og øst. Han eller hun møter soldaten ansikt til ansikt og lytter til livshistoriene. Oppgaven til feltpresten er å gi soldaten håp. Slik skapes mening i det forferdelige totalt meningsløse, og da har det kanskje ikke betydning hvilket livssyn feltpresten har. I skyttergraven kjemper feltpresten og soldaten sammen for sitt fedreland.

Den ukrainske soldaten er et forbilde for den norske soldaten. Han eller hun har et mot jeg aldri før har sett, og minner kanskje om den norske motstandskampen under den 2. verdenskrig. Å forlate familien sin kan være smertefullt, men å slåss for freden betyr alt for soldaten. De skal engang vinne. All ære til den norske soldaten som har bidratt i opplæringen av den ukrainske soldaten. Det berger liv.

Stasjonsprest
Sverre Stai

Krigen har endret min måte å tenke på. Ved basen er situasjonen i Ukraina langt fremme i bevisstheten. Det snakkes om situasjonen ved avdelingene, på

brakka og i lunsjrommet. I etikkundervisningen bringer jeg ofte Ukraina inn, men også i undervisningen i kulturkunnskap. Den norske soldaten må ha innsikt i kultur og religion i Ukraina, men også i Russland. Religion er en viktig faktor på begge sider av fronten, som påvirker måten å styre på og gjør noe med holdningene til den enkelte.

Ved basen har jeg en annen forståelse av krigen i Ukraina. Det har sammenheng med at jeg er soldat, har annen tilgang til informasjon og et utdannet blikk for krig. Den er ikke journalistens blikk, slik media formidler den. Media formidler sterke bilder. Men den opplevelsen soldaten har av krigen, er nok enda verre!

Krig gjør folk urolige. Å lese om det i media påvirker den unge som den gamle. Men jeg kan velge hva jeg selv skal se på! Jeg unngår å lese om krigen på nettsidene og se på nyhetssendingene, fordi det kan gjøre meg urolig og det gjør meg ikke til et bedre menneske.

Kirkens rolle er å gi soldaten håp! Jeg hedrer den ukrainske soldaten, tenner lys og ber for hver enkelte av dem:

- Den ukrainske soldaten
- Den ukrainske feltpresten
- For fred i Ukraina!

Tårnagenter i Ørland kirke

måtte lete etter symboler. Vi fortsatte med skattejakt og rebuser til skatten som var borte. Barna fant den tapte skatten. Deretter gikk de opp alle trappene og opp i tårnet. Det var spennende og litt skummelt, men det er noe som barna satte stor pris på. De var også veldig interessert i orgelet, spesielt i området med pipene. Stefan ble glad da noen hadde lyst til å lære seg spille på orgelet. På slutten av dagen styrte Ann Karin klokkene i stor ringing, liten ringing, begge klokkene samtidig, klemt og kiming. Barna fikk høre de ulike lydene og samtidig så de klokkene i tårnet bevege seg.

På søndagen deltok alle tårnagene veldig aktivt på gudstjeneste. Det ble en fin opplevelse da Tårnagenter leste bønn og sang velsignelsen.

Vi fikk en veldig fin og hyggelig helg alle sammen.

Barna kom til kirken kl. 09.30. Ved registrering i våpenhuset fikk de passord.

Da åpnet vi døra til kirkerommet etter at de banket på og ble spurt om passord. Ved inngang til kirkerommet begynte de å følge spor gjennom en labyrint. I labyrinten var det 2 poster: første post, hvor de fikk agentkort med nummer, navn og eget fingeravtrykk og andre post hvor de tok bøff og agentutstyr. Etter en kort samlingsstund med orientering delte vi ut hefter med bilder som vi hadde laget på forhånd og barna

Menighetspedagog (vikar) Monika Huttova

RÆDERGÅRD
ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

omfort
www.comfort.no

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40
www.orland-sparebank.no

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

Yrjartun – Yrjars gt. 29, Brekstad
Telefon 948 57 728
E-post: fosen@colosseum.no
www.colosseumtannlege.no

BREKSTAD HÅRSENTER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT
Melissa

BREKSTAD
TELEFON
72 52 13 10

HVITSAND
ENTREPRENØR
Telefon 915 43 977

EXTRA
BREKSTAD

HJEM OG KIRKE

DØPTE

12. november 2023

Ella Pettersen

Frøya Martinsen Gilde

28. januar

Tiril Hornsnes Bjørsvik

11. februar

Lukas Ånnø Fredagsvik

25. februar

Valda Turbækmo Ytterland

Liam Mostuen Ørsleie

Sunniva Grøntvedt

Maiken Guldteig Henriksen

GRAVFERD/BISSETTELSE

03.11.23 – Ørland kirke

Gunvor Bodil Hassel

f.21.01.35 d.23.10.23

21.11.23 – Ørland kirke

Steinar Sollie

f.11.09.37 d.09.11.23

28.11.23 – Ørland kirke

Solveig Birgitte Hovde

f.28.01.31 d.14.11.23

28.11.23 – Ørland kirke

Inger Margrete Raaum

f.05.04.38 d.15.11.23

08.12.23 – Ørland kirke

Bernt Gjelvold

f.13.04.49 d.29.11.23

19.12.23 – Storfosna kirke

Johan Martin Reksen

f.04.11.37 d.09.12.23

22.12.23 – Ørland kirke

Atle Løvseth

f.26.02.60 d.12.12.23

21.12.23 – Ørland kirke

Hallvard Schei

f.18.08.42 d.14.12.23

21.12.23 – Ørland kirke

Eldri Hovde

f.01.10.45 d.15.12.23

29.12.23 – Ørland kirke

Ingerid Kirkbak Sandvik

f.07.07.36 d.15.12.23

05.01.24 – Ørland kirke

Aase Grande

f.06.08.35 d.17.12.23

19.01.24 – Ørland kirke

Eldar Gjøl Ophaug

f.09.02.52 d.05.01.24

26.01.24 – Ørland kirke

Ann Henriette Vik

f.18.09.29 d.13.01.24

23.01.24 – Storfosna kirke

Jenny Irene Halsen

f.02.12.39 d.13.01.24

30.01.24 – Ørland kirke

Ove Halvard Brekstad

f.11.11.60 d.14.01.24

alt i kalkun
SOLVANG
GÅRD
7140 OPPHAUG

The herring house
of Norway

Grøntvedt Pelagic

N-1142 Ulhaug Norway
Tlf. +47 72 22 50 10

FOSEN
Transport

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

*Som medlem av Norges
største møbelkjede kan
vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]
GRØTAN MØBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

Alt i sportsutstyr
Brekstad
SPORT AS Tlf. 72 52 43 10

Ørland
BOKSENTER AS

**SVERRE
PETTERSEN** AS
RØRLEGGERFORRETNING
7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI

Ferske egg
Velkommen!

Telefon
72 52 42 25

Skogstad
Optikk

Foto/plakat
Bakericafé
Bruktbutikk
Treverksted

Sentralbord: 72 51 65 00
Fru Ingers vei 9, Brekstad
Strandveien 8, Bjugn

U
SAVA AS

Montér Brekstad

bakeribar'n
TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

Vern om hvilen!

Noen venner av meg satset ganske hardt på sykling.

De trente mye, og i tråd med god trenings-teori, varierte de godt mellom harde og rolige økter.

Selv om de også var i full jobb, hadde de forventning til at satsningen skulle gi merkbar fremgang når de kom til konkurranser.

Slik gikk det ikke for alle. Uansett hvor mye de trente.

Jeg fortalte dette til en kamerat som har vært skitrenør i ei trønderisk bygd i mange år.

Og siden han skulle ha god greie på trenings-prinsipper, stilte jeg spørsmålet:

– Tror du min venner er overtrent?

Svaret kom kontant:

– De er ikke overtrent. De er underkvilt!

Kroppen er en finstilt maskin.

Veksling mellom makspuls og hvilepuls er nødvendig å finne ut av. Idrettsfolk som trener mye, trenger restitusjon.

Uten tilstrekkelig hvile, klarer selv ikke en topp trent kropp å nyttiggjøre seg treningen.

Skapelsesberetningen i Bibelen er ikke først og fremst ment som håndbok i treningslære. Kanskje vil den ikke fungere for den som vil finne balansen mellom arbeid og fritid heller. Likevel er det et grunnleggende prinsipp i fortellingen om da Gud skapte jorden, som aldri bør oversees. Jeg tenker på balansen mellom hverdag og hvile.

I vår tid er det mange som har grenseløse rammer både om sitt arbeid, og om livet for øvrig. Hvilen er lett å forsømme. Det er så mye som kjemper om vår oppmerksomhet. Hva gjør dette med oss?

Veksling er viktig. Hvile er nødvendig. Og som den svenske forfatter Thomas Sjødin sier:

– De er i hvile at endring skjer.

Prost Steinar Leirvik

Jeg vil påstå følgende:

- Idrettsfolk må hvile om trening skal få effekt.
- Du og jeg trenger pauser for påfyll
- Avkobling fra mobil og andre skjermer, gjør at sansene holdes friskere

- Avkobling kan bli påkobling, både overfor våre medmennesker, men også at Skaperen kan oppnå bedre kontakt med sine skapninger!
- Å prioritere «unyttige» pauser, kan være det nyttigste du gjør

I den jødiske religion, er visstnok det tredje budet viktigst av alle de ti bud. Det er dessuten det eneste budet som bruker ordet «hellig:» Budet lyder «Du skal holde hviledagen hellig.»

Dette er gammel kunnskap med tidløs gyldighet. Vi trenger en annerledes dag. En dag for hvile.

I første Mosebok kapittel 1, kan vi lese om hvordan Gud skapte himmelen og jorden. Alt var svært godt. Bare en ting manglet. Arbeidet måtte ferdigstilles, og det skjedde ikke hverken ved å utvikle, utbedre eller gjøre det enda litt bedre på ett eller annet vis.

I stedet kan vi legge merke til hva Bibelen beskriver når det står:

«Den sjuende dagen fullførte arbeidet han hadde gjort, og den sjuende dagen hvilte han fra hele det arbeidet han hadde gjort. Gud velsignet den sjuende dagen og helliget den.»

Skapelsen ble fullført ved at Gud hvilte. Deretter ble hviledagen velsignet.

Kjære venner! Velg lurt – vern om hvilen!

Steinar Leirvik, prost i Fosen prosti

To sider med kaffe og sokneprest

- Hei, bare kom inn.
- *Takk, forstyrrer jeg deg?*
- Nei, hyggelig at du kom. Kaffe? Te? Vann?
- *Ja, takk. Hva gjør du?*
- Leser litt.
- *Hva leser du? Bibelen? Uff, litt vanskelig å forstå hva som står inn i denne boka. Kanskje det er bare for dere – prester...*
- Nei, det tror jeg ikke. Første gang jeg leste Bibelen var flere år før jeg ble prest eller kristen egentlig. Og ja, det var vanskelig å forstå.
- *Hvorfor gjorde du det?*
- Jeg var sint. Jeg var en tenåring og som jeg sa, jeg var ikke kristen på den tida og en «ekte kristen gutt» sa til meg at jeg ikke klarte lese bibelen. Jeg likte ikke at noen prøvde å begrense meg. Så jeg veddet på at jeg skulle bli den første av oss to, som leste hele bibelen fra første vers til siste «amen».
- *Gikk det bra?*
- Jeg vant.
- *Var det interessant å lese Bibelen?*
- Jeg forsto ikke alt. Flere store deler var kjedelige, men jeg ville vinne over ham. Og det var også noen ting som jeg ville vite mer om. Så jeg bestemte meg for å studere teologi – og lese de opprinnelige språkene: hebraisk, gresk og latin. Jeg hadde fantastiske lærere på universitetet.
- *Forstår du alt nå?*
- Haha.. Jeg er langt borte fra det. Flere

tekster er helt uforståelige fortsatt. Av og til får også tekstene, som jeg var helt sikker på at jeg forsto riktig, plutselig en annen betydning.

- *Det høres vanskelig ut – å lese bibelen ... men det er din jobb, ikke sant?*
- Hm ... ja. Vet du, det er egentlig noe som skjedde for to år siden. Etter nesten 20 år – da jeg studerte teologi og var prest, leste jeg Bibelen alltid med tanken: JA- dette kan jeg bruke til andakt eller undervisning eller til preken. Men for to år siden da jeg var syk og ikke jobbet i noen måneder, leste jeg Bibelen igjen. Da trengte jeg ikke å tenke på gudstjenester, andakter eller undervisning. Det var bare «for meg alene». At noen skriver dette bare for meg. Det var en veldig spennende opplevelse for meg – en prest.

Det var slik som: HALLO DANIELA!
JEG SNAKKER MED DEG!

– *Morsomt. Kanskje jeg skal prøve å lese. Kan jeg begynne fra første vers?*

– Ja, det kan du, men du trenger ikke å lese alt på en gang. Du kan hoppe når det blir vanskelig. Prøv å finne det som høres personlig ut. Noen tekster kan overraske deg.

– *Har du noe som du liker best?*

– Ja, fortellingen om Jona – det er egentlig min egen historie og derfor valgte jeg dette navnet. Men også flere historier om de «store, sterke» menn og kvinner. Jeg liker at Bibelen sier helt klart at de også hadde sine synder – at de ikke var perfekte og likevel kunne Gud inkludere dem i sine planer, slik som oss.

– *Nå er jeg nysgjerrig om det er noe for meg også.*

– Ja, jeg også. Neste gang skal vi kanskje snakke om det som du har funnet i denne boka.

– *Kanskje.*

– Og en av de som jeg liker best: Paulus første brev til korinterne kapittel 13, vers 8 og 13:

«Kjærligheten tar aldri slutt. Profetgavene skal bli borte, tungene skal tie og kunnskapen forgå. Så blir de stående, disse tre: tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten.»

With love

Daniela «JONA»

Min salmefavoritt

MONIKA HUTTOVA

Det er naturlig å spørre den nytilsatte menighetspedagogen og hennes salmefavoritt. Hun er, som intervjuet viser fra Slovakia, men nå er det likevel snakk om en norsk salme. Monika trenger ingen betenkningstid. Hun peker øyeblikkelig på salme nr. 240; «Måne og sol skyer og vind.» Monika mener denne lille enkle teksten rommer det store kristne budskapet. Dessuten har den også en enkel og fin melodi.

Måne og sol, skyer og vind

og blomster og barn
skapte vår Gud.

Himmel og jord, allting er hans,
Herren vår Gud vil vi takke.

Omkved:

*Herre, vi takker deg, Herre, vi priser deg,
Herre, vi synger ditt hellige navn!*

Jesus, Guds Sønn, død på et kors
for alle, for oss, lever i dag.

Ja, han er her, ja, han er her.

Herren vår Gud vil vi takke.

*Herre, vi takker deg, Herre, vi priser deg,
Herre, vi synger ditt hellige navn!*

Ånden, vår trøst, levende varm
og hellig

og sterk, taler om Gud,
bærer oss frem dag etter dag.

Herren vår Gud vil vi takke.

*Herre, vi takker deg, Herre, vi priser deg,
Herre, vi synger ditt hellige navn!*

Norsk salmebok nr. 240.

Tekst: Britt Hallqvist 1973.

Oversatt av Arne Brunvoll 1974.

Melodi: Egil Hovland 1974

DIAKONEN DELER

Står og roper
Men ingen hører
Jeg har gått meg vill
Det er ingen vits i å prøve
For denne gangen
Så ga jeg alt
Til en som alltid lar meg stå for tap

Men jeg kan vandre, usikker og ensom
I dager, kanskje år om jeg må
Jeg kan gå for de usikre og ensomme
For kampen ikke over ennå

Står og roper
Kan du høre?
Har jeg gått for langt?
Er det noen vits i å prøve?
Kan jeg elske uten at det er galt?
Er jeg trygg noen gang, blir det noensinne normalt?

*Ramón feat Hver gang vi møtes (2024),
"Oslo", basert på Mari Boines "Alla
herran guhkkín Osllos"*

Vi lever i en tid hvor identiteten vår risikerer å bli angrepet av både ord og gjerninger. Vi vet at samfunnet vårt preges av både aksept og motstand, også innad i kirken. I januar var Den Norske Kirke del av et historisk øyeblikk, da den første ikke-binære transperson (hen) ble vigslert til prest av biskop Herborg Finnset i Nidarosdomen. Den norske kirke har lenge jobbet for å romme ALLE.

Jeg var så heldig å få delta som representant på Ungdommens Kirkemøte, avholdt i Ulsteinvik, i 2007 hvor vi blant annet diskuterte ansettelse og vigsling av

homofile i partnerskap. Etter mange års kamp og usikkerhet på hva som er rett, åpnet Kirkemøtet dette året for "ulike syn på homofilt samliv".

Men det å åpne for ulike syn er ikke det samme som å akseptere, vil mange kanskje si. For en til dels transsynt kirke var dette et godt steg i riktig retning. De påfølgende Kirkemøtene har vist at kampen og diskusjonene ikke er over enda, og det vil de kanskje heller aldri bli. Først i 2015 ble det vedtatt med et flertall at man skal åpne for vigsel av likekjønnede i kirken og i 2016 begynner arbeidet med å utarbeide en ny liturgi for en slik seremoni, en som kan brukes av ALLE.

Når historien til det skeive miljøet i kirken har pågått siden 1954, hvor kirken slo fast at homoseksuelle handlinger var "perverse og forkastelige", og det først var i 2022 at Biskopene erkjente at kirken har påført homofile og lesbiske smerte så forstår man kanskje at dette har vært smertefullt for mange. I uttalelsen kommer det frem at: "Et enstemmig bispemøte vedtok en uttalelse hvor de erkjenner at kirken i liten grad har tatt inn over seg homofiles livssituasjon. Kirken har ikke gitt troverdig uttrykk for anerkjennelse av alle menneskers menneskeverd og kjærlighet".

Dessverre så vet vi at kampen om tilhørighet ikke bare er noe som må skje på et dokument og på et politisk nivå, men også noe som må skje oss mennesker imellom. HUSK! En aksept av hvem en person er, behøver ikke bety at man er enig i alle valg et menneske tar, men at

man anerkjenner at dette ikke er valg vi skal ta, men som hver enkelt må bestemme selv. Det viktigste av alt er at vi må respektere og akseptere hverandres valg.

Det gjør meg ekstremt stolt av å være en del av et bispedømme og å arbeide under en biskop som er så tydelig på inkludering og tilhørighet av ALLE, og ønsker Alex Døsvik hjertelig velkommen inn i de vigsledes rekker.

Vi i kirken vil veldig gjerne være din samtalepartner om du ønsker det, uansett hvor du stiller deg i denne diskusjonen, og deler gjerne både gode og dårlige dager sammen med deg. Både jeg, vår diakoniarbeider sin vikar i Bjugn menighet eller en av prestene våre tar gjerne en kaffe, går en tur med deg, tar en samtale på telefon, chatter på nett eller kommer på besøk til deg

Kontakt kirkekontoret på tlf 72 51 95 60 eller kirkekontor@orland.kommune.no.

Larisa Margrethe Ross Sagranden

diakonenlarisa

Diakoneniorlandogbjugn

larisadiakon

Telefon 905 21 235 • E-post: diakonen@orland.kommune.no

Mottak av lopper

Møtepunktet, Meieriveien 9, Brekstad

Vi tar imot lopper til loppemarked til inntekt for Møtepunktet. Markedet vil finne sted i Møtepunktet forhåpentligvis til våren om vi har fått nok lopper til da.

**Til inntekt for Møtepunktet –
for spørsmål Irja, tlf 930 30 164**

*Passer ikke torsdag kl 18-19,
ta kontakt så avtaler vi*

Torsdager kl 18-19

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

«Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: Frykt ikke! Jeg vet at dere leter etter Jesus, den korsfestede. Han er ikke her han har stått opp, slik som han sa. Kom å se stedet hvor han lå.» Matt. 28, 5-6.

Velkommen til kirke!

17. mars

Ørland kirke

Maria budskapsdag – Luk 1,46-55

Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

Gudstjeneste med dåp

Etter gudstjeneste kirkekaffe og menighetens årsmøte

28. mars

Ørland kirke

Skjærtorsdag – Luk, 22,14-23

Kl. 19.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

Gudstjeneste med nattverd

29. mars

Storfosna kirke

Langfredag – Mark 14,26-15,3

Kl. 10.30 Sokneprest Daniela Jona Lind

31. mars

Ørland kirke

1. påskedag – Matt 28,1-10

Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

Ørland Helsesenter

Kl. 13.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

14. april

Ørland kirke

3. søndag i Påsketiden – Joh 10,1-10

Kl. 11.00 Kapellan May Slettan

Gudstjeneste med dåp

21. april

Ørland kirke

4. søndag i Påsketiden – Joh 13,30-35

Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

Gudstjeneste med dåp og nattverd

28. april

Storfosna kirke

Konfirmasjonsgudstjeneste

Kl. 10.30 Sokneprest Daniela Jona Lind

4. mai

Ørland kirke

Konfirmasjonsgudstjeneste

Kl. 10.30 Sokneprest Daniela Jona Lind

Ørland kirke

Kl. 13.00 Sokneprest Daniela Jona Lind

- 5. mai** **Konfirmasjonsgudstjeneste**
Ørland kirke Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind
- 9. mai** **Konfirmasjonsgudstjeneste**
Ørland kirke Kl. 11.00 Kapellan May Slettan
- 11. mai** **Konfirmasjonsgudstjeneste**
Ørland Kirke Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind
- 12. mai** **Konfirmasjonsgudstjeneste**
Ørland Kirke Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind
- 17. mai** *Matt 22,17-21*
Storfosna kirke Kl. 10.30 Kapellan May Slettan
- Ørland kirke Kl. 10.30 Sokneprest Daniela Jona Lind
- 19. mai** **1. pinsedag – Joh 14,15-21**
Ørland kirke Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind
- 9. juni** **3. søndag i treenighetstiden – Joh 1,35-51**
Storfosna kirke Kl. 10.30 Sokneprest Daniela Jona Lind
Gudstjeneste med nattverd
- 16. juni** **4. søndag i treenighetstiden – Matt 16,24-27**
Ørland kirke Kl. 11.00 Sokneprest Daniela Jona Lind
Gudstjeneste med dåp og nattverd

ØRLAND MENIGHET

Yrjars gt. 9 - 2. etg, Brekstad
Postboks 43, 7159 Bjugn

Telefon 72 51 95 60

kirkekontor@orland.kommune.no

www.kirken.no/orland

Daniela Jona Lind - sokneprest	405 66 598
May Slettan, kapellan	413 73 713
Karen Lervik Stai, kirkeverge	938 91 841

Stefan Štrbka, organist	925 23 887
Larisa M. Ross Sagranden, diakon	905 21 235
Eva Mari Bratland, menighetsforvalter	938 80 613
Vivian Skogø, rådgiver	908 03 798
Monika Huttova, menighetspedagog	991 11 161
Ann Karin Aar Flæsen, klokkervikar	952 28 217
Carola Forsthöfel, vikar sekretær	406 13 730
Mona Fremstad, renholder	909 63 045
Ole Jonny Grande, kirketjener	906 56 789
Cathrine Skaget, kirketj. Storfosna	906 79 672
Britt Eli Døsvik, men.råd.leder	952 95 650

Returadresse:

Menighetsbladet for Ørland, Pb. 43, 7159 Bjugn

Helligtrekongersdag med pilgrimsvandring

For å feire Helligtrekongersdag 2024, deltok vi sammen kapellan May Slettan i pilgrimsvandring/gudstjeneste i område rundt Austråttborgen søndag 7. januar. Vi "sang ut jula", leste bibeltekster om lys, og ba bønner for oss selv og verden. Det ble en givende og trivelig vandring.

Foto: Bernt Jørgen Stranden.

Stjerna lyste opp "I Guds skaperverk", der tekst om de tre vise menn ble lest og "Deilig er den himmel blå" sunget.

"I trygg havn", ved Austrått båthavn, tente vi hvert vårt lys for vi sang alle 5 versene av "Tenn lys".